

[Finansministeren.]

handler økonomisk, og der er sikkert ingen, der for Alvor vil tage Ansvar for at svække denne Mulighed for at kontrolere Administrationen ved at søge at forringe Hovedrevisoraternes Stilling. Men der er heller ikke Tale om, som jeg sagde før, at Hovedrevisoraterne paa nogen som helst Maade har gjort andet, end hvad der har været deres Pligt ifølge den Lovgivning, som er vedtaget, saa vidt jeg husker enstemmigt, af Rigsdagen.

Jeg har det Ønske, og jeg tror ogsaa, det bliver saadan, at Hovedrevisoraterne i de forskellige Grene af Administrationen vil fortsætte den Virksomhed, som de nu har udført i nogle Aar, siden de er kommet i Gang, og at de vil søge at trænge til Bunds i alle de Spørgsmaal, som de mener der er Grund til at undersøge, og saa forelægge Resultatet her for Rigsdagen. Jeg tror ikke, at Rigsdagen eller de enkelte Medlemmer af Rigsdagen, naar saadanne Resultater forelægges her til Bedømmelse, skal bebrejde Hovedrevisoraterne, at de har søgt at fremskaffe Oplysninger. Jeg tror, der snarere er Grund til for Rigsdagen at takke Hovedrevisoraterne for deres Arbejde i disse Sager.

Handelsministeren (Hauge): Jeg har kun nogle faa Bemærkninger at gøre. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har bebrejdet mig, at der ikke er givet det nystiftede Forsikringsselskab af Gotha-forsikrede Autorisation, men det er med Urette, at der rettes Bebrejdelse mod mig eller mod Handelsministeriets Embedsmænd, fordi denne Autorisation ikke er givet. Det var paatænkt at give det nystiftede Selskab af danske Gotha-forsikrede Koncession, saa snart som det overhovedet lod sig gøre; men umiddelbart før den endelige Beslutning om Koncession skulde tages, blev der af Gotha-forsikrede anlagt tre Retssager mod Forsikringsraadet, d. v. s. mod Staten. De Gotha-forsikrede bestred, at Forsikringsraadet havde haft Kompetence til at give det tyske Livsforsikringsselskab Gotha-Banken Saldokvittering mod, at Banken paa det Tidspunkt betalte 160 000 Kr. Nu er der ved Østre Landsret faldet Domme i Sagerne, og ved disse Domme er Forsikringsraadet, d. v. s. Staten, kendt inkompetent til at give Gotha-Banken Saldokvittering, saaledes som sket er, paa samtlige Forsikringstageres Vegne. Nu har man imidlertid givet denne Kvittering mod Erlæggelse af de 160 000 Kr. til Fordele for samtlige forsikrede her i Landet og paa Island. Disse 160 000 Kr. skulde tjene til at tilvejebringe det kapitalmæssige

Grundlag, som i Henhold til Forsikringsloven skulde tilvejebringes, før Autorisation kunde gives til det nystiftede Forsikringsselskab. Efter at Østre Landsret nu har sagt, at Forsikringsraadet var inkompetent til at give denne Saldokvittering, og det er den enkelte Forsikringstager, der har faaet Forsikringsraadet dømt, er der imidlertid ingen Mulighed for, at de 160 000 Kr. kan indbetales af Forsikringsraadet til det nystiftede Selskab. Det Standpunkt, som Østre Landsrets Dommere har givet Medhold, gaar kort fortalt ud paa, at Forsikringsraadets Administrationsbeføjelse ifølge Livsforsikringslovens § 48, 2det Stykke, er begrænset til alene at vedrøre den hos det udenlandske Selskabs herværende Livsforsikringsafdeling beroende Formue, og naar Forsikringsraadet nu ved de nævnte Domme er anset inkompetent til at træffe Afgørelse med Hensyn til Krav, der ikke skulde fyldestgøres af den her i Landet værende Formue, er det, fordi man mener, der savnes Hjemmel til, at Forsikringsraadet kan disponere over de enkelte Forsikringstageres Krav. Man maa lægge Mærke til, at efter Rettens Mening er det selve de enkelte Forsikringstagere, der skulde optræde, men Konsekvensen heraf bliver saa i hvert Fald efter min og kyndige Juristers Opfattelse, at Forsikringsraadet, naar dette bliver gjort ansvarligt for sin Handlemaade, maa afregne med de enkelte forsikrede. Jeg ser da ikke, at der er nogen Hjemmel i Loven til, at et Forsikringsselskab vil kunne optræde paa disse forsikredes Vegne. Vel er det fastsat i Forsikringslovens § 31, 3die Stykke, at det nævnte Selskab indtræder i den i § 26, 3die Stykke, omhandlede Ret ligeoverfor det tidligere Selskab, men efter Landsrettens Opfattelse, saaledes som denne nu har faaet Udtryk ved Dommene, har Forsikringsraadet netop ikke haft den i § 26, 3die Stykke, nævnte Ret overfor det udenlandske Selskab, særlig altsaa ikke har haft Ret til at give Saldokvittering. Saaledes som Tingene har formet sig, maa jeg derfor mene, at Konsekvensen af en mulig Stadfæstelse af Landsrettens Domme ved Højesteret maa blive, at Forsikringsraadet maa afregne med hver enkelt af de paagældende Forsikringstagere, altsaa med over 1000 Mennesker, som er Forsikringstagere i Gotha-Banken. Raadet kan saaledes ikke indbetale de 160 000 Kr., medmindre der kan tilvejebringes Hjemmel i Transport eller i Fuldmagt fra hver enkelt af Forsikrings-